

ДА ЛИ ИСУС У КУР'АНУ ИМА БОЖАНСКУ ПРИРОДУ?

[Српски – Serbian – صربي]

Закир Наик

Превод са енглеског

Сенад Реџеповић

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Фејзо Радончић

Љубица Јовановић

2015 - 1436

IslamHouse.com

هل عيسى عليه السلام عنده طبيعة إلهية في ﴿﴾

﴿القرآن؟﴾

« باللغة الصربية »

ذاكر عبد الكريم نايك

ترجمة: سناد رجبوفيتش

مراجعة :

عرفان كليسا

رادونشيش فيزو

يوفانوفيتس ليوبيتسا

2015 - 1436

IslamHouse.com

Одговори на заблуде хришћанских мисионара

Заблуда: Ваш Кур'ан каже да је Исус Келиметуллах (Реч од Аллаха) и Рухуллах (Аллахов дух). Овим речима Кур'ан упућује на Исусову божанску природу.

Исус је реч коју је Бог дао, а не реч у коју се Бог претворио

Часни Кур'ан каже у сури (поглављу) Алу Имран (45):

А када мелеки (анђели) рекоше: „О Мерјема (Марија), Аллах (Бог) ти јавља радосну вест - од Њега Реч: име ће му бити Месих, Иса (Исус), син Мерјемин, биће виђен и на овом и на оном свету и један од Аллаху блиских ...“

Из овог ајета (одломка) се јасно види шта је Келиметуллах. Израз од Њега Реч значи порука од Бога. Кад се за неког каже **Реч од Бога** мисли се да је он Божији посланик.

Атрибути по којима су неки посланици ословљени не припадају само њима

Многи Божији посланици су носиоци различитих надимака и титула. Међутим, када се неки Божији посланик ослови неком титулом, то не значи да она само њему припада и да је искључиво његово својство. На пример, посланик Аврам нека је Божији мир над њим, носи надимак Божији пријатељ. То не значи да нико од осталих веровесника и посланика није био Божији пријатељ. Мојсије нека је Божији мир над њим, се у Кур'ану назива онај који је разговарао са Богом. То не значи да Бог није разговарао ни са једним другим послаником. Исто тако, када Часни Кур'ан Исуса нека је Божији мир над њим, назива Божија реч то не значи да остали Божији посланици нису били, такође, Божија реч.

Исус (Иса) је од Аллаха дата душа

Исус (Иса, нека је Божији мир над њим) нигде у Кур'ану није назван душом у коју се Аллах претворио, већ је он душа од Аллаха. Аллах каже:

О следбеници Књиге, не застрањујте у своме веровању и о Богу говорите само истину! Месих, Иса (Исус), син Мерјемин, само је Божији посланик, и Реч Његова коју је Мерјемин доставио,

и душа од Њега; зато верујте у Аллаха и Његове посланике и не говорите: "Тројица су!" Престаните, боље вам је! Аллах је само један Бог, - хваљен нека је Он - зар Он да има дете?! Његово је оно што је на небесима и оне што је на Земљи, и Аллах је довољан као заштитник. (Кур'ан, Ен-Ниса', 171)

Неке незналице тврде да је Исус део Божанског Духа! Исламски учењак Ибн-Кајјим, објашњавајући неисправност овога схватања, наводи следеће: "Морамо знати да одреднице које се додају Узвишеном Богу, делимо на две врсте:

1. Атрибути који не могу опстајати сами по себи, као што су знање, моћ и снага, говор, слух, вид... Одредница у овом случају значи додавање атрибута имену које има тај атрибут. Божије знање, говор, воља, моћ и живот Његови су атрибути који нису створени.

2. Везивање уз Бога ствари одвојених од Њега, као што је кућа, камила, роб, посланик, душа и сл., одредница у овом случају значи додавање створеног своме Створитељу. Ове одреднице указују на ексклузивност и почаст са којом се одређено име одликује и издваја од других, као што је Божија кућа (мисли се на Кабу у Меки), иако су све куће у

Његовом поседу. Исти случај је и са Божијом камилом (која се спомиње у Кур'ану), иако су све камиле у Његовом поседу и Његова створења. Ово везивање за Њега указује на Његову љубав према дотичној ствари, на почаст и посебност, за разлику од уопштеног приписивања Њему које указује на Његово стварање дотичне ствари. Уопштено приписивање указује на стварање, а посебно указује на одабир и давање предности. Узвишени Бог ствара шта хоће и Он одабире од онога што ствара.

Приписивање у овом случају је посебно, а не општенито или из домена приписивања атрибута. Опис Исуса да је он Божија душа, сматра се посебношћу и почасту коју је заслужио Исус, нека је Божији мир над њим. Ово приписивање речи рух (душа) потпада под категорију приписивања створења његовом Створитељу из почасту према њему.

Узвишени Аллах каже: „**Исусов случај је у Аллаха исти као и случај Адамов**“ јер га је Аллах Узвишени створио без оца и мајке, „од земље га је створио, а затим рекао: "Буди!" – и он би“ „Истина је од Господара твога“. (Кур'ан). Стога је Онај који је створио Адама без оца и мајке у могућности да створи Исуса на једноставнији начин. Зато, ако се може тврдити да је Исус, нека је Божији

мир над њим, божији син јер је створен без оца, онда се исто тако може тврдити да је Адам, нека је Божији мир над њим, божији син из истог разлога чак и више а сви се слажу да је ово заблуда и лаж, стога је тврдња да је Исус, нека је Божији мир над њим, божији син још већа и очигледнија заблуда и лаж. Али је Господар, Узвишени и Величанствени, хтео да покаже Своју моћ створењима када је створио Адема без мушкарца и жене, Еву од мушкарца без жене, Исуса од жене без мушкарца а остатак човечанства од мушкарца и жене.